

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/222/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315207580
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5315207580.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a Mgr. Františka Dulačku, v právnej veci žalobkyne: K. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. W. XXX/XX, U., právne zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s. r. o., so sídlom Potočná 2835/1 A, Čadca, IČO: 36 866 849, proti žalovanému: Y. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom S. XXXX, právne zastúpený: JUDr. Ladislav Ščury, advokát, so sídlom Y. XXXX, S., o zaplatenie 4.000 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č. k. 7C/227/2015-122 zo dňa 29. septembra 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 1.500 Eur, vo výroku II., ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá, vo výroku III. o trovách konania a vo výrokoch IV. až VII. o priznaní nároku na svedočné, p o t v r d z u j e .

Výrok I., ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.900 Eur, z o s t á v a n e d o t k n u t ý .

Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 3.400 Eur (výrok I.), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.). Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 70% (výrok III.). Vypočutým svedkom priznal nárok na svedočné voči žalobkyni v rozsahu 30% a voči žalovanému v rozsahu 70% (výroky IV. - VII.).

2. Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobkyne Y. V. bola uzatvorená zmluva o pôžičke s tým, že dňa 17.12.2013 Y. V. previedol na účet žalovaného sumu 4.000 Eur. Medzi stranami nebol sporný nárok žalobkyne na zaplatenie 1.900 Eur, nakoľko žalovaný túto sumu nerozporoval a dlh v tejto výške uznal. Sporným zostal nárok na zaplatenie sumy 1.100 Eur, žalovaný tvrdil, že pôžička, ktorú mu poskytol Y. V. bola len vo výške 2.500 Eur, a to z dôvodu, že on v minulosti Y. V. požičal sumu 1.500 Eur. Túto mu Y. V. vrátil v poskytnutej sume 4.000 Eur, pričom zvyšok sumy tvorila pôžička vo výške 2.500 Eur, z ktorej však už Y. V. sumu 600 Eur vrátil. Okresný súd nemal preukázané tvrdenia žalovaného, že skutočne si Y. V. od neho požičal sumu 1.500 Eur. Vychádzal z toho, že žalovaný nekonkretizoval, kedy, kde a za akých okolností k uvedenej pôžičke došlo a ani jednoznačne nešpecifikoval, z čoho táto suma pozostáva. Jeho tvrdenia zostali len vo všeobecnej rovine s tým, že z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov si Y. V. od neho požičiaval rôzne finančné čiastky. Žalovaný síce tvrdil, že si robil zápisky o týchto pôžičkách, uvedené však súdu nepredložil. Z výpovede svedkyne X. J. zistil, že zo sumy 1.500 Eur, ktorú mal jej manžel - žalovaný požičať Y. V. mu poskytla ona sumu 300 eur, pričom túto sumu je vrátil po predaji rodinného domu.

Okresný súd potom ustálil, že ak aj Y. V. mal nejaké finančné prostriedky od žalovaného požičané, tieto po predaji rodinného domu vrátil, o čom svedčí i skutočnosť, že z predaja mu bolo vyplatených okolo 33.000 Eur a zostatok finančných prostriedkov na jeho účte ku dňu smrti bol 17.516,25 Eur. Konštatoval, že žalovaný neunesol bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, že v minulosti Y. V. požičal sumu 1.500 Eur. V rozpore s týmito tvrdeniami je aj dôkaz predložený žalobkyňou, a to príkaz na úhradu finančných prostriedkov v sume 4.000 Eur z účtu Y. V. na účet žalovaného dňa 17.12.2013, na ktorého rube je žalovaným vlastnoručne napísané, že si požičal od pána V. 4.000 Eur. Pokiaľ by v minulosti bol žalovaný požičal Y. V. ním tvrdenú sumu 1.500 Eur a Y. V. by mu ju nevrátil, možno predpokladať, že žalovaný by zároveň napísal, že mu Y. V. dlží finančnú čiastku 1.500 Eur, resp. by nenapísal, že si od V. požičiava 4.000 Eur, ale len sumu 2.500 Eur. Ďalej okresný súd prihliadal na to, že v dedičskom konaní po Y. V. si žalovaný svoju pohľadávku vo výške 1.500 Eur neuplatňoval. Pokiaľ išlo o tvrdenia žalovaného, že z prijatej pôžičky Y. V. vrátil sumu 600 Eur, z výsluchu X. J., S. F. a R. S. mal okresný súd túto skutočnosť preukázanú. S. F. bol osobne pri vrátení tejto sumy prítomný. R. S. síce prítomný pri vrátení sumy nebol, avšak potvrdil vyjadrenie žalovaného, že si od neho ako od svojho zamestnávateľa žalovaný požičal sumu 600 Eur za účelom zaplatenia týchto peňazí Y. V.. Okresný súd preto žalobu, pokiaľ išlo o sumu 600 Eur, ako nedôvodnú zamietol.

3. O náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 CSP a žalobkyni priznal pomernú náhradu trov konania vyjadrujúcu mieru jej čistého procesného úspechu. V konaní boli vypočutí svedkovia, X. V., M. Z., Q. T. a S. F., ktorí si uplatnili svedočné, strany v spore preddavok na výsluch svedkov nezložili, preto súd rozhodol, že svedkovia majú nárok na svedočné ako voči žalovanému tak aj voči žalobkyni, pričom zobral do úvahy percentuálny pomer ich neúspechu v spore.

4. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obe sporové strany. Žalobkyňa napadla výrok II. rozsudku okresného súdu, ktorým súd vo zvyšku žalobu zamietol, ako aj súvisiace výroky o trovách konania a o svedočnom. Žiadala, aby odvolací súd v týchto výrokoch rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietala, že z vykonaného dokazovania neboli preukázané tvrdenia žalovaného o úhrade sumy 600 Eur jej otcovi, Miroslavovi V.. Výpoveď svedkyne X. J., manželky žalovaného, označila za účelovú a zavádzajúcu, ktorej obsah sa nezhoduje s výpoveďou žalovaného. Svedkyňa tvrdila, že od manžela mala informácie o vrátení sumy Y. V. v krčme, kde bol prítomný aj S. F., naopak sám žalovaný uviedol, že sumu vyplatil Y. V. pred bytovkou, kde bol aj S. F., ktorý však sedel v aute. Rovnako výpoveď svedka S. F. je účelovo koncipovaná, nakoľko ide o dlhoročného kamaráta žalovaného. Ten len uviedol, že má dojem, že bolo 600 Eur v obálke, ktorú žalovaný vytiahol, keď spolu sedeli v aute s tým, že ide o peniaze, ktoré chce vrátiť Y. V.. Výpoveď R. S. nepovažovala žalobkyňa za relevantnú, pretože nie je dôležité, či poskytol žalovanému nejakú finančnú hotovosť. Na základe tejto skutočnosti nemožno tvrdiť, že požičaná suma bola použitá na úhradu pôžičky.

5. Žalovaný napadol rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým bolo žalobe vyhovené, ako aj v závislých výrokoch o trovách konania a o svedočnom. Uviedol, že nárok žalobkyne, čo do sumy 1.900 Eur nerozporuje, nesúhlasil a namietal nárok žalobkyne na zaplatenie sumy 1.500 Eur. Poukázal na výpoveď žalobkyne, z obsahu ktorej je zrejmé, že mala vedomosť o dlhoch svojho otca, a to aj voči jeho osobe. Žalobkyňa nespochybnila ani nevyvrátila a nevylúčila, že by si jej otec bol od neho požičal nejaké peniaze, naopak nepriamo túto skutočnosť potvrdila, keď na otázku jeho právneho zástupcu uviedla, že má vedomosť o dlhoch svojho otca. Svedkyňa X. V., bývalá manželka Y. V., vo svojej svedeckej výpovedi niekoľkokrát uviedla, že jej zosnulý manžel si požičiaval peniaze, čím potvrdila existenciu zlej finančnej situácie jej zosnulého manžela ako aj tú podstatnú skutočnosť, že bol nútený si peniaze požičiavať. Okresný súd nesprávne hodnotil vykonané dokazovanie a tým dospel k nesprávnym skutkovým záverom. Pokiaľ by bol vykonal dôkazy, ktoré žiadal, a to dopyt na lekárku Y. V., Sociálnu poisťovňu, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca a OR PZ Čadca, bol by zistil, v akej skutočnej finančnej tiesni Y. V. bol a aký bol jeho skutočný zdravotný stav, teda či nebolo možné nejakou ovplyvniť, či pred smrťou vnímal okolnosti neskreslene a rozumne. Mal by preukázané, že vzťahy v rodine Y. V. a teda aj žalobkyne boli nepriateľské a žalobkyňa ako aj jej sestra aj ďalší príbuzní sa o Y. V. vôbec nestarali a po dedičskom konaní si nárokujú peniaze, ktoré sú predmetom sporu. Pohľadávku si v dedičskom konaní neuplatnil, nakoľko táto pohľadávka zanikla, pretože Y. V. mu po odpredaji rodinného domu zaslal na účet dlh vo výške 1.500 Eur a pôžičku vo výške 2.500 Eur spolu teda 4.000 Eur.

6. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že žalovaný nepreukázal svoje tvrdenia o tom, že požičal jej otcovi sumu 1.500 Eur. Zároveň zotrvala na všetkých svojich vyjadreniach, ktoré uviedla v prejednávanej veci.

7. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že žalobkyňa sa snaží prekrútiť fakty vo svoj prospech a vytrháva z kontextu jednotlivých výpovedí len tie skutočnosti alebo časti, ktoré by mohla použiť proti jeho osobe.

8. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok - „CSP“) preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (podľa § 385 ods. 1 a contrario) rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

9. Žalovaný a žalobkyňa zhodne (síce každý z iných dôvodov) namietali, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza zo skutkových zistení, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Podľa nich súd prvej inštancie zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplynuli a naopak opomenul rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané.

10. Skutkové zistenie, ktoré nemá podľa obsahu spisu oporu vo vykonanom dokazovaní je nutné chápať tak, že ide o výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupom vyplývajúcim z ust. § 191 CSP, pretože súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli ani inak nevyšli v konaní najavo, pretože súd opomenul rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli v konaní najavo, alebo pretože v hodnotení dôkazov, poprípade poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti, je logický rozpor, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje ustanoveniam o spôsobe vykonávania dôkazov upravených v CSP. Skutkové zistenie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní v podstatnej časti vtedy, ak sa týka skutočností, ktoré boli významné pre posúdenie veci z hľadiska hmotného práva. Napadnúť nesprávnosť hodnotenia dôkazov súdom možno iba zo spôsobu, akým k nemu súd dospel.

11. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že súd prvej inštancie dôsledne pri hodnotení vykonaného dokazovania vychádzal zo zásad hodnotenia dôkazov vyplývajúcich z ustanovenia § 191 CSP. Pre svoje závery o tom, že časť pôžičky, ktorú poskytol právny predchodca žalobkyne žalovanému, žalovaný v rozsahu 600 Eur uhradil ustálil na základe riadneho vyhodnotenia vykonaného dokazovania. Žalobkyňa v odvolaní účelovo vyňala časti, podľa jej názoru podstatných vyjadrení svedkyne X. J. a S. F.. Treba však prihliadať na to, že predvolaní svedkovia pred začatím svedeckej výpovede boli súdom poučení o povinnosti hovoriť pravdu, ako aj o prípadnej trestno-právnej zodpovednosti krivej výpovede, ktorá skutočnosť na ich výpoveď mala vplyv. Je pravdou, že uvedení predvolaní svedkovia mali blízky vzťah k žalovanému, avšak bez ďalšieho nemožno túto okolnosť brať ako dôvod na spochybňovanie pravdivosti ich výpovede. Okresný súd správne pri hodnotení týchto svedeckých výpovedí prihliadol aj na ďalšie skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo a tieto dôkazy hodnotil aj v spojení s ostatnými vykonanými dôkazmi. Podľa názoru odvolacieho súdu správne okresný súd prihliadal aj na svedeckú výpoveď R. S. o tom, že poskytol finančné prostriedky žalovanému v rozsahu 600 Eur, ktorá suma bola zhodná so sumou uhradenou žalovaným právnomu predchodcovi žalobkyne. Logicky a riadne zdôvodnený skutkový záver súdu prvej inštancie o úhrade časti pôžičky žalovaným tak má oporu vo vykonanom dokazovaní a nič nenasvedčuje tomu, že v hodnotení dôkazov, poprípade poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesu strán sporu alebo ktoré vyšli najavo inak je z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti či vierohodnosti logický rozpor. Skutkové závery súdu prvej inštancie je tak potrebné rešpektovať.

12. Z rovnakých dôvodov nepovažoval odvolací súd za opodstatnenú ani námietku o nedostatočne zistenom skutkovom stave vznesenú žalovaným v podanom odvolaní. Žalovaný postavil svoju procesnú obranu na tvrdení, že právny predchodca žalobkyne Y. V. mal voči nemu záväzok spočívajúci v povinnosti vrátiť finančné prostriedky, ktoré mu žalovaný poskytol ako pôžičku. Žalovaného preto zaťažovalo dôkazné bremeno na preukázanie existencie tohto záväzkového vzťahu. Zmluva o pôžičke (§ 657 Občianskeho zákonníka) má reálnu povahu. Vznik pôžičky predpokladá nielen dohodu strán, ale aj skutočné odovzdanie predmetu pôžičky dlžníkovi. Žalovaný aby preukázal uzavretie takejto zmluvy s právnym predchodcom žalobkyne, mal povinnosť predložiť dôkazy o odovzdaní finančných prostriedkov právnomu predchodcovi žalobkyne. Okresný súd postupoval pri hodnotení dôkazov aj v tomto prípade v

súlade so zásadami hodnotenia vyplývajúcimi už z vyššie spomínaného ust. § 191 CSP. Na jednej strane existovali všeobecné tvrdenia žalovaného o tom kedy a v akom rozsahu mal požičať finančné prostriedky predchodcovi žalobkyne. Na druhej strane však žalovaný žiadnym logickým spôsobom neodôvodnil svoje konanie, že po poskytnutí sumy 4.000 Eur, keď podľa jeho tvrdenia časť mala slúžiť na vrátenie pôžičky, sám napísal, že si od právneho predchodcu žalobkyne požičal sumu 4.000 Eur. Aj ostatné hodnotenie dôkazov, ktoré sa týkali týchto tvrdení žalovaného okresný súd riadne vyhodnotil a svoje skutkové závery presvedčivo zdôvodnil. Krajský súd v hodnotení dôkazov súdu prvej inštancie nezistil žiadne pochybenie. Keďže hodnotenie dôkazov je myšlienkový postup súdu, správnosť tohto hodnotenia možno skúmať len zo spôsobu, akým súd postupoval, z hľadiska ktorého odvolací súd vec preskúmal a pochybenie okresného súdu nezistil. Jeho rozhodnutie tak v napadnutých výrokoch ako vecne správne potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP. Obe sporové strany boli v odvolacom konaní neúspešné, preto každá z nich si znáša trovy konania samostatne a odvolací súd žiadnej z nich právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

14. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)